

Sygnatura akt I C 573/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 grudnia 2016 roku

Sąd Rejonowy w Braniewie I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Kamila Cejrowska

Protokolant: sekr. sąd. Dagmara Gadomska

po rozpoznaniu w dniu 13 grudnia 2016 roku w Braniewie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej w W.

przeciwko Z. B.

o zapłatę

oddala powództwo.

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka Akcyjna w W. w pozwie wniesionym dnia 12 maja 2016 roku w elektronicznym postępowaniu upominawczym do Sądu Rejonowego Lublin – Zachód w Lublinie domagał się zasądzenia od pozwanego Z. B. kwoty 784,36 zł oraz zwrotu kosztów procesu. W uzasadnieniu podniósł, że w dniu 4 sierpnia 2015 roku zawarł z pozwanym na piśmie umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...), w ramach której pozwany przyjął na siebie zobowiązanie utrzymywania karty SIM wydanej przy zawarciu umowy w stanie aktywności przez okres trwania umowy. Na wypadek niewykonania zobowiązań przez abonenta przewidziano możliwość wypowiedzenia umowy przed upływem tego okresu oraz obowiązek zapłaty kary umownej. Pozwany nie wywiązał się z warunków umowy, w związku z czym umowa została rozwiązana. Powód naliczył karę umowną w kwocie 762,25 zł, której dochodzi niniejszym pozwem wraz ze skapitalizowanymi odsetkami za opóźnienie do dnia 11 maja 2016 roku w kwocie 22,11 zł.

Nakazem zapłaty z dnia 11 lipca 2016 roku wydanym w elektronicznym postępowaniu upominawczym w sprawie VI Nc-e (...) Sąd Rejonowy Lublin – Zachód w Lublinie nakazał pozwanemu Z. B., aby zapłacił powodowi (...) Spółce Akcyjnej w W. kwotę 784,36 zł oraz kwotę 300 zł tytułem zwrotu kosztów procesu w terminie dwóch tygodni od otrzymania nakazu albo wniósł w tym terminie sprzeciw.

W sprzeciwie od powyższego nakazu zapłaty pozwany Z. B. wniósł o oddalenie powództwa w całości. Przyznał, że zawarł umowę z powodem, pod warunkiem przeniesienia do sieci T – M. dotychczasowego numeru telefonu pozwanego. Pozwany otrzymał, po uzgodnieniu telefonicznym, umowę wraz z telefonem, fakturą, wnioskiem o przeniesienie numeru, oświadczeniem, pełnomocnictwem i informacjami przedkontraktowymi. W przesyłce nie było jednak karty SIM.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 7 sierpnia 2015 roku Z. B. zawarł z (...) Spółką Akcyjną w W. pisemną umowę o świadczenie usług telekomunikacyjnych nr (...) na czas oznaczony do dnia 4 sierpnia 2017 roku. W umowie abonent został zobowiązany do uiszczania operatorowi opłat w formie przedpłat dokonywanych przez doładowanie konta oraz utrzymania aktywnej karty SIM przez czas trwania umowy. Przewidziano nadto, że operator rozpocznie świadczenie usług telekomunikacyjnych na tymczasowym numerze telefonu w terminie piętnastu dni od zawarcia umowy. Numer ten zostanie zmieniony na dotychczasowy numer abonenta w sieci O. przeniesiony od tego dostawcy usług, o ile umożliwi

on jego przeniesienie do sieci operatora. W przypadku spełnienia tego warunku operator będzie kontynuował świadczenie usług w oparciu o tak przeniesiony numer od dnia zwolnienia tego numeru przez dotychczasowego dostawcę. W przypadku gdy do przeniesienia numeru nie dojdzie, umowa będzie wykonywana w oparciu o numer nadany tymczasowo.

Umowę wraz z dalszymi dokumentami związanymi z jej realizacją Z. B. otrzymał za pośrednictwem kuriera. Przesyłka zawierała także aparat telefoniczny, który wygrał w konkursie, oraz akcesoria do niego. Nie było w niej karty SIM.

Z. B., mimo braku karty SIM operatora sieci T – M., opłacał przez trzy miesiące należności wynikające z zawartej z nim umowy. Z aparatu korzystał po umieszczeniu w nim karty SIM sieci O.. Dotychczasowy numer nie został przeniesiony z tej sieci do nowego operatora. Z. B. po trzech miesiącach zaprzestał doładowań konta w sieci T – M..

W piśmie z dnia 13 listopada 2015 roku (...) Spółka Akcyjna w W. poinformowała Z. B. o naruszeniu przez niego postanowień powyższej umowy, w związku z czym miała ona zostać rozwiązana z dniem 13 grudnia 2015 roku. W razie uzupełnienia brakujących doładowań do tego dnia umowa miała być kontynuowana. Brak doładowań skutkowało miało obciążeniem abonenta karą umowną. W dniu 13 listopada 2015 roku operator wystawił także dokument księgowy obciążający go karą umowną w kwocie 762,25 zł z terminem płatności do dnia 13 grudnia 2015 roku.

Z. B. nie doładował konta w wskazanym terminie. Nie uiszczył także kary umownej.

Dowody:

- odpis umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych – k. 45 – 49,
- odpis warunków oferty promocyjnej – k. 50 – 52,
- odpis regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych – k. 53 – 56,
- odpis pisma z dnia 13 listopada 2015 roku – k. 58.

Sąd zważył, co następuje:

Poczynione wyżej ustalenia stanu faktycznego, w zakresie niezbędnym dla rozstrzygnięcia, oparto w przeważającej części na niezaprzeczonych przez pozwanego twierdzeniach powoda co do zawarcia umowy i jej treści.

Zgodnie z art. 230 kpc, za przyznany uznano fakt wynikający z zawartych już w sprzeciwie od nakazu zapłaty twierdzeń pozwanego, że nie otrzymał on od powoda karty SIM umożliwiającej mu korzystanie z jego usług. Zważywszy na całokształt okoliczności sprawy, w tym w szczególności na wyjaśnienia pozwanego złożone na rozprawie w dniu 13 grudnia 2016 roku, przyjęto wersję pozwanego za prawdziwą. Powód w swoim piśmie dołączonym do dokumentów mających na celu uzupełnienie braków pozwu po przekazaniu sprawy z elektronicznego postępowania upominawczego podnosił okoliczności związane z aktywowaniem karty SIM na numer tymczasowy wskazany w umowie. Nie zaprzeczył jednak w żadnym miejscu prawdziwości twierdzenia pozwanego o nieprzekazaniu mu tej karty. Te dwie okoliczności, w przekonaniu Sądu, nie wykluczają się wzajemnie. Tym samym nie zdołał wykazać powód w niniejszym procesie, do czego zobligowany był normami art. 6 kc i art. 232 kpc, by do rozwiązania spornej umowy doszło z winy abonenta, w związku z czym, w myśl postanowień pkt 6 i 10 umowy, uprawniony był do naliczenia kary umownej. Znamiennym jest przy tym, że powód nie skontestował także twierdzeń pozwanego co do regulowania wynikających z umowy należności przez trzy miesiące od zawarcia umowy. Ponownie brak jest przeszkód do uznania ich za przyznane. Tym bardziej uwiarygadnia to wersję pozwanego, w szczególności że w umowie (pkt 3) nie uzgodniono żadnego terminu, po upływie którego numer tymczasowy stałby się stałym.

Należy nadto zwrócić uwagę, że powód wypowiedział umowę z uwagi na zaprzestanie utrzymywania przez pozwanego aktywnej karty SIM, co było konsekwencją dokonywania płatności w określonych terminach. W pozwie nie dochodzi jednak zapłaty za niedokonane doładowania konta. Co więcej, brak takich adnotacji w dokumentach księgowych

załączonych do pozwu. Jak stanowi sporna umowa, karę umowną nalicza się przy tym za okres od rozwiązania umowy (patrz pkt 6 ppkt 3 umowy), co według twierdzeń powoda nastąpiło z dniem 13 grudnia 2015 roku. Podaje to w wątpliwość twierdzenia powoda o aktywowaniu karty SIM na numer tymczasowy.

Orzeciono zatem jak w sentencji.